
PORACHOWANY (1) *part praet pass pf*

N pl subst porachowané.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. porachować.

Policzony:

Szereg: »liczony i porachowany«; y wotá ich tákże iáko y Pánów Rad/ liczoné y poráchowáné bydź máią. *SarnStat* 152.

[Przen: Wyznaczony, odmierzony:

Fraza: »dni [czyje] są porachowane«: Dni náfze nie ináczey iedno iáko cień przechodzą tu ná ziemi/ á żadney nie mász przewłoki/ iuż dni káżdego człowieká fą poráchowáne *GilPos* 309 (*Linde s.v. porachować*).]

Synonimy: obliczony, obrachowany, policzony.

Cf [NIEPORACHOWANY], PORACHOWAĆ

MN